

ק"פ 19346/09 - ישראל עזיאל נגד מאיר שרבט

בית משפט השלום בפתח תקווה
ק"פ 09-19346 עזיאל נ' שרבט

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
בעניין: ישראל עזיאל ע"י ב"כ עו"ד מבי מוזר
הקובל נגד
מאיר שרבט ע"י ב"כ עו"ד יהודה שוורץ
הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיית הוכחות בקובלנה פרטית שהגיש הקובל, ארבע עבירות של פרסום לשון הרע בכונה לפגוע ו בשלוש עבירות של איומים.

לענין עבירות פרסום לשון הרע בכונה לפגוע, מדובר בארבעה מכתבים שנשלחו ע"י הנאשם במהלך שלושה חודשים בשנת 2009 לגורמים שונים, ביניהם ועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, עורכי דין אחרים שטיפלו בסכסוך (באי כוחו של מלכיאל), לכוחותיו של הקובל, והבוררים בסכסוך, שהם שופטים בדיםוס.

במכתבים נכללו דברי לשון הרע חמורים נגד הקובל, תוך הכפתת יושרתו והגינויו האישית והמקצועית בכינויים הגראויים ביותר ("nocel בגילה של עורך דין", "nocel", "שקרן", "רמאי", "גבב", "nocel ברשות המשפט").

בהכרעת הדיין צוין, כי אין מדובר באמרות בעלפה הנאמרות בדיינה דריתהא, כدرכם של קללות וניבולי פה הנפליטים ברגע של כעס, ולעתים מבטאים אובדן עשתונות רגעי של הדבר ותו לא. מדובר בתבטאות קשות, רצופות וחזרות, שהועלו על הכתב, בתפוצה נרחבת ובסדרת מכתבים שנשלחו זה אחר זה לגורמים שונים במשך שלושה חודשים. כפי שהתbetaה הנאשם במכותו לקובל, הפרסום הרביעי (סעיף 7, בהתייחסו למכתבי-הווא: **"כבד נרמס בראש חוצאות ונחף לług במסדרונות לשכת עורכי דין"**.

עוד נקבע בהכרעת הדיין, כי המטרת של פגעה בקובל לא הוצנעה בפרסומים אלא להפר, הובלטה בהם, והנאשם כתב מפורשות כי מטרתו היא לפגוע בקובל, לשלול לו את הרשות, לשבש את חייו ולגרום לך שילדיו לא יוכל להנות מהרכוש שצבר.

לענין עבירות האיומים, המדבר בביטחון מאיימים חזרים בפגיעה בקבול ובעורתו, שנכללו במכתבים שכתב הנאשם במהלך שלושה חודשים בשנת 2009 לבורר לoit ולבול, עם העתקים לגורמים שונים כפי שפורט:

א. הפרסום השני (מכتب לבורר לoit, סעיף 7): "הוא נראה לא מבין שאין ארדוף אותו ואת משפחתו עד חורמה, אdag שילדיו לא יהנו מהרכוש שצבר אביהם במרמה, כמו שהוא משבש את חייו של אבי, מידת נגד מידת והכל על פי חוק ואוותם שיטות ואוותם דמיון יצירתי, עם נבל תانبול וכן יעשה בנחישות ובלי רגשות. אני יתחיל לגבות ממנו מחיר אישית יתחיל להזע המטרה לשלו לו את הרשות שלא יטפח עוד דור של שקרנים נוכלים וזילוט בשופטים. ידע כל עורך דין עברית שלכל מעשה נבלה יש מחיר. כל נזק שיגרם לאב באחד מההיליכים אתבע את משרד לפא והוא אישית אמיצה את הדיון עמו ועם כל נבל אחר ממשדו".

ב. הפרסום השלישי (מכتب לבורר לoit, סעיף 11): "וגם אם אלץ לנדוד במדבר ארבעים שנה, אגבנה את המחיר מהנבל עזיאל ממשרד ליפה ואת הרכוש (...)".

ג. הפרסום הרביעי (מכتب לקבול, סעיף 8, 10): "אני מבטיח לך שאפרע ממרק על פי דין, רק אטמול הוכרע משפטו של נבל ברשות הציבור מר הירשנзон ויבוא יומך שאפרע ממרק כנבל ברשות המשפט". "הרשה לי לסייע בדברי תורה ההולמים אדם כמוך: עם נבל תانبול (תהילים). לצערי לא השכלה להבין זאת עד היום, אנחנו ברן כפי שרואין לך נבל ברשות משרד לפא. הפסקתי לשחק דמקה אני משחק איתך שח מט וכדי שתבין זאת".

בהכרעת הדיון נקבע, כי האלימות המילולית הכלולה במכתבים אלה חרוגת מכדי "איום" לגיטימי בנסיבות צעדים חוקיים ומשפטיים, ויצרת חשש אובייקטיבי בעיני הקורא הסביר, כי הכותב לא יוכל במשדי נקם החורגים מהגשת תביעה משפטית או תלונה לשכת עורכי הדין. נקבע, כיברי שה麥תבים נועדו ליצור רושם כזה ולהטיל על הקובל מORA. קר בפרט, האזכור החוזר ונשנה של משפחתו ולידיו של הקובל, שככל איןם קשורין לעניין יצוגו המשפט את האחים שרבוט, נועד אך ורק להטיל אימה על הקובל, וכך גם המלים "אגבנה ממנו מחיר אישית", "יתחיל להזע", "ארדוף עד חרומה". נקבע כי עדותו של הקובל, שה麥תבים ובهم האיומים הממצוטטים לעיל הגיעו אליו והטילו עליו אימה מחשש לפגעה בו או במשפחתו, בפגיעה פיזית או בהטרדות והצקות שישבשו את שלונותם הנפשית, הייתה סבירה ומהימנה, על רקע הכרותו הארוכה עם הנאשם והתרשםותו ממנו במהלך הבוררות והליך המשפט הממושכים של משפחת שרבט.

הפרסומים המשמעותיים ודרכי האיום פגעו, ונועדו לפגוע, בהתנהלותו התקינה של הליך הבוררות, תוך הפעלת לחצים חריגים על הקובל, שייצג את הצד השני לסכסוך, ובמטרה להניא אותו מלמלא את תפקידו כעו"ד ללא מORA.

העריך המוגן בעבירות פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע הינם זכותו של אדם, ועורך דין בפרט, הפועל כמיטב CISEROI בהמקצועים בשליחות לקוחותיו, להגנה על שמו הטוב ולא היפצת יושרתו המקצועית בכניםו גנאי, כל עוד לא הוכח בפני כל ערכאה מוסמכת כי נפל פסול בהתנהלותו המקצועית כעו"ד.

העריך המוגן בעבירות האיומים הינו שלות נפשו ומונעת שיבוש אורחות חייו של המאויים, הנtanן בחרדה מתמצת מפני מימוש האיומים.

כפי שפורט בהכרעת הדין, גם שבמקרה דין המאים היה לכואו אדם נורטובי ולא איש העולם התחtocן או בריון קשחים, הוכח כי התנהגותו המתלהמת והשתלחותו האובסיבית בקובל במהלך הבוררות, פנים אל פנים, היה בהן להטיל בו חרדה ממשית מפני מימוש האiomים. זאת, מעבר להצקה, ההטרדה ועוגמת הנפש המתמשכת שנג儒家 מפרסום המכתבם בתפוצה רחבה כפי שצוין לעיל.

הנאשם לא נטל אחריות ולא הביע חרטה על התנהגותו. הוא סרב להתנצל בפני הקובל, גם לא כדי ליתר את ניהול ההליך המשפטי, אלא המשיך וכינה את הקובל בכינוי גנאי במהלך עדותם בקובלנה ("אני קורא לו נוכל", "אני עדיין אוחז בדעתך כי מדובר באדם שאסור שישו שירן עורך דין ואני חזר בימיליה מדברי", "הנוכל", ואני רוצה שייכתו את זה ב擢ה ברורה שאני לא חזר بي", "רמא", "נוקט בדברי שקר לבית המשפט", "מתפרנס תוך הטיעת בית המשפט, עושה עבירות פליליות").

הוכח, כי גם לאחר שהקובלנה התנהלה זה מכבר, בשנת 2016, המשיך הנאשם במשלו מכתבם בתפוצה רחבה, הכוללים הכפשות על הקובל, שהוצעו כראיות לעונש.

העובדה כי המכתבם והפרסומים החוזרים ונשנים בהם הכפיש הנאשם את הקובל ואיים עליו משקפים את תסקולו העמוק מהתמכות הסכוסף המשפחתית בין בני משפחתי שרבט על הרכוש המשפחת, התמכות בה הוא מאישים את מייצגיהם של דודיו בערכאות, אינה מפחיתה מחומרת התנהגותו, החורגת מכל אמרת מידת תקין, והשלכתה הקשה על הקובל ועל אופן התנהלות הבוררות, שנתקעה בשל התנהגותו המבזה, הפגיעהית ושלוחת כל רשן.

העובדה, כי נמעני המכתבם לא שינו את דעתם לרעה על הקובל, אלא התרשמו לרעה מהנאשם דווקא, אמנם מצמצמת את הנזק שנגרם לקובל כתוצאה פרסומם לשון הרע, אך אינה מצמצמת את עוגמת הנפש שנג儒家 לו ואת החששות שלוו אותו.

לנוח השיטתיות, האובסיביות והכוונה לפגוע ביכולתו של הקובל לניהל באופן חופשי מפחד את יציגם המשפטי של שולחוי, ומנגד - העובדה כי אין מדובר באיום מילולי מפורש בגין מתatta פגעה גופנית או נזק לרכוש, וכי העבירות הין ככלה שהיועץ המשפטי לממשלה לא ראה לנכון להגיש בגין כתוב אישום, אני קובעת כי מתוך הענישה בגין צבר העבירות מתחילה במאסר על תנאי ופיזי ממשמעותי, ועד מאסר בפועל של שנה.

בהתחשב בכך שהנאשם נטול עבר פלילי, כי עבר עינוי דין ממשמעותי עקב התמכות ההליך, ויש לקוות כי מכאן ולהבא, יפיק את הלקחים מהרשעות ומהעונש המרתיע שיטול, ויחיד מלhattbetא באופן מהוווה פרסום לשון הרע או איומים, אגזר עליו עונש ברף התחtocן של המתחכם, בצירוף פיזי ממשמעותי.

אני גוזרת על הנאשם 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה איומים.

3 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע.

אני מחייבת את הנאשם לפצות את הקובל בסך של 30,000 ש"ח.

הפיוצי יופקד בקופה בית המשפט עד יום 1.6.17.

קנס בסך 10,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.6.17.

חתימה על התcheinבות ע"ס 10,000 ש"ח שלא לעבור עבירה בה הורשע תוך 3 שנים. לא יחתום על התcheinבות "יאסר ל-10 ימים".

כן אני מחייבת את הנאשם בהוצאות המשפט של הקובל בסך 10,000 ש"ח.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ז, 21 פברואר 2017, במעמד הצדדים.